

Паламарчук Марія
студентка

ВСП «Рівненський коледж НУБіП України»

НЕДОЛІКИ ВІТЧИЗНЯНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Міжнародні стандарти фінансової звітності виступають ефективним інструментом підвищення прозорості та зрозумілості інформації, яка розкриває діяльність суб'єктів господарювання, створює достовірну базу для доходів і витрат, оцінює активи і зобов'язання, надає можливість об'єктивно розкривати і віддзеркалювати наявні фінансові ризики у суб'єктів звітування, а також порівнювати результати їхньої діяльності з метою забезпечення адекватного оцінювання їхнього потенціалу та прийняття відповідних управлінських рішень.

На Міжнародному конгресі національних регуляторних органів у сфері бухгалтерського обліку у 2007 р. у Лондоні, учасниками було підтримано і схвалено три підходи до шляхів переходу на МСФЗ, а саме: конвергенція національних стандартів до МСФЗ; розробка національних стандартів на основі МСФЗ; прийняття МСФЗ як національних стандартів [1].

Адаптація звітності вітчизняних підприємств до МСФЗ дасть змогу забезпечити прозорість і зрозумілість інформації, підвищити зростання довіри до показників фінансової звітності, зменшити ризики для інвесторів і кредиторів, поглибити міжнародну кооперацію в бухгалтерському обліку, зменшити витрати на розроблення власних стандартів [3, с. 239].

Не менш важливим є перспективне випередження вимог до формування фінансової звітності з врахуванням актуальної на сьогодні цифровізації економіки [4].

Однак, допоки мета гармонізації з МСФЗ не досягнута, вітчизняній фінансовій звітності притаманні такі недоліки: недостатньо об'єктивне представлення інформації (причиною є суб'єктивізм осіб, що складають фінансову звітність); уніфікований обов'язковий формат подання фінансової звітності (регламентується державою і практично мінімізує можливість здійснення агрегування показників фінансової звітності); зміст фінансової звітності щодо вимог вітчизняного законодавства в більшості випадків не надає повного обсягу інформації за ключовими фінансовими та нефінансовими показниками діяльності підприємств; монетарне відображення активів підприємства (призводить до негативного наслідку, коли інформація за межами грошового віддзеркалення залишається поза увагою звітності); непередбачуваність, неузгодженість, суперечливість правового регулювання фінансової звітності (зумовлює складність розуміння та порядку застосування нормативних приписів під час складання фінансової звітності); основний орієнтир вітчизняної фінансової звітності спрямовано на надання інформації для контрольних, податкових і статистичних органів (тоді як згідно з МСФЗ звітність орієнтована на допомогу аналітику, а її користувачами постають інвестори, кредитори, менеджери); недоступність фінансової звітності неінституційним користувачам облікової інформації (фізичним особам), складність розуміння показників (неможливість сприйняття їх особами, які не мають спеціальних знань з економіки, обліку та аналізу).

Список використаних джерел

1. Корягін М. В., Куцик П.О. Проблеми та перспективи розвитку бухгалтерської звітності. Київ : Інтерсервіс, 2015. 276 с.
2. Царук В. Ю. Вітчизняні та зарубіжні методи обліку витрат: порівняльна характеристика. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2017. Випуск 1-2. С. 49-57.
3. Царук В. Ю. Фінансова звітність підприємств в сучасних умовах господарювання: проблемні аспекти і перспективи розвитку. Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Економічні науки. 2017. Випуск 26. С. 236-243.
4. Brukhanskyi R., Spilnyk I. Cryptographic Objects in the Accounting System. Proceedings of 9th International Conference on Advanced Computer Information Technologies, ACIT'2019, pp. 384-387.